Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. свять) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованû.

Рекламаціи неопечатанû вольнû ôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Газеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Газеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:

на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:

на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к
мѣсячно . . . . 45 к
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 161. | Нинѣ: гр. к. Н. 8. по Сош. † Илiѣ пр. | Завтра: рим. к. Игнат. 1 Серпень | Недѣля 19 (31) липня 1892. | Вс҆хôдъ сонця 4 г 36 м.; заходъ 7 г 36 м Баром. 770 терм + 26·0° + 12·0°. | Рôкъ II.

Сварка о софійскій процесъ.

Можна було легко передвидѣти, що Россія на выпадокъ засудженя убійникôвъ Белчева и выконаня на нихъ вироку, не буде тихо сидѣти. Она була бы пôдняла певно далеко бôльшій крикъ, а хто знає, чи може й не взялась бы була до якои енергічнѣйшои акціѣ, якъ бы не то, що всю єѣ акцію спиняє теперь сильнѣйша надъ всѣ людски силы — страшна пошесть. Тому то веде теперь Россія лишь борбу на паперы о той процесъ и передовсѣмъ хоче скинути зъ себе вину за него. Мы доносили вже о тôмъ, що Journ. de St. Peterb. назвавъ всѣ акты оголошени зъ того процесу фальшивыми. На то оголосила теперь Агенція Балканьска урядовый комунікатъ, въ котрôмъ каже ся, що то, що писали Journ. de St. Peterb., єсть лишь злобна выдумка, бо судъ военный не дѣлавъ зовсѣмъ пôдъ впливомъ оголошеныхъ документôвъ. Вырокъ не мôгъ бути выданый пôдъ впливомъ тыхъ документôвъ, бо они не були долучени̂ до актôвъ процесу и судьѣ ихъ не знали. Впрочôмъ подрôбности изъ записокъ Миларова, потверджени̂ самымъ Миларовомъ и другими обжаловаными, становили вже достаточный матеріялъ доказовый. Доказують они неоспоримо агітацію россійского правительства. За посередництвомъ Христова одержували заговôрники грошѣ и укладали пляны убійствъ, удобрювани̂ Игнатевомъ и Цанковомъ въ порозумѣню зъ россійскимъ правительствомъ. Документы, о котри̂ розходить ся, не були фальшовани̂ при нагодѣ процесу, але противно були оголошени̂ въ часописяхъ однымъ россійскимъ урядникомъ зъ пôдписомъ „Русскій.“ Выпадки, котри̂ настали пôзнѣйше, потвердили вповнѣ ти̂ выявленя и потвердили такожъ фактъ, що Россія признала кн. Фердинанда за вынятого зъ пôдъ права. Сю послѣдну обставину потверджують впрочôмъ и записки Миларова. Публичне мнѣнє не сумнѣває ся, що ти̂ выпадки, яки̂ стали ся въ Болгаріи, треба приписати россійскимъ агітаціямъ.

Journ. de St. Ptbg. знову каже: Страченє невинныхъ людей въ Софіи єсть жертвою, а вѣсть про ню вôдобє ся важкимъ вôдъ болю вôдгомономъ по цѣлôмъ свѣтѣ. Князь Кобургскій, що продовжає свôй побутъ за границею, не уважавъ за свôй обовязокъ помилувати тыхъ, котрыхъ дôткнула несправедливôсть. Історія колись строго осудить верховодителѣвъ въ правительствѣ сего нещасливого краю.

Зъ Софіѣ доносять, що по выданю засуду въ процесѣ Белчева, поробило кôлькохъ представителѣвъ декотрыхъ державъ европейскихъ кроки, щобы засуджени̂ на смерть були помилувани̂. Се выкликало велике здивованє репрезентантôвъ другихъ державъ и правительства болгарского. Въ высшихъ кругахъ урядовыхъ кажуть, що Болгаріи не можна чей заборонити судити свобôдно своихъ власныхъ пôдданыхъ и нема нѣякои причины недовѣряти болгарскому судôвництву та й Болгарія не той край, въ котрôмъ можна бы милувати ся.

„Свобода“ подаючи вѣсть о страченю убійникôвъ, каже: Нехай же теперь сумуючи̂ родины проклинають Россію и єѣ дипльоматію, що разомъ зъ Каравеловомъ тому винни̂. Такъ нехай стане ся кождому, хто хотѣвъ бы кинути вôтчину цареви пôдъ ноги.

Справы краєви̂.

(Розвязанє Рады громадскои въ Тернополи.) О розвязаню тернопôльскои рады громадскои мы вже доносили, а нинѣ подаємо причины, для котрыхъ тую раду розвязано.

Господарка громады мѣста Тернополя була вже вôдъ р. 1889 въ незвычайныхъ и неправильныхъ вôдносинахъ. Выбрана сего року Рада мѣска мимо напору высшихъ властей, не уконституовала ся зовсѣмъ, бо настала въ нѣй незгода, а давнѣйша Рада громадска, выбрана въ р. 1885 и урядуюча пôвтретя року понадъ законный речинець, сповняла свои обовязки неправильно, недбало и зъ дуже великою шкодою для интересôвъ громады. Выдѣлъ краєвый выславъ — якъ звѣстно — до Тернополя комісію для люстраціѣ дѣяльности репрезентаціѣ громадскои и цѣлои адміністраціи. На люстраціѣ той выслѣджено таки̂ неправильности:

Рада громадска не шконтрувала касы мѣскои такъ часто, якъ повинна була, бо за чотири послѣдни̂ роки шконтрувала лише два разы и то послѣднымъ разомъ не справджувала дневникôвъ касовыхъ. Черезъ тоє каса громадска зô значными фондами була безъ надзору. Рада громадска не справджувала якъ треба рôчныхъ рахункôвъ громадскихъ. Слѣдство показало, що на однôмъ засѣданю 23 сѣчня 1889 р справджено тамъ вôдъ разу рахунки за кôлька минувшихъ рокôвъ. Рахунки за р. 1889 приняла Рада мѣска на пôдставѣ справдженя ихъ, выконаного членами зверхности громадскои, дромъ Фрілінгомъ и Мозесомъ Парнесомъ, а Парнесъ бувъ заразомъ однымъ зъ директорôвъ пропінаціѣ. Такимъ отже чиномъ ти̂, що мали вôдповѣдати

22

ЯРИНА.

Повѣсть О. Г. Крашевского.

(Дальше.)

Остапъ працювавъ, або удававъ дуже занятого працею, щобы черезъ те не видати ся зъ графинею; а она и єго такожъ не шукала. Стрѣчали ся що два, що чотири днѣ и дуже невправно удавали обоє байдужнôсть; вôнъ гравъ ролю слуги, а она панѣ. Але кôлькожъ то разôвъ у розмовѣ, въ поглядѣ, поставѣ будило ся се чуте, котре обоє такъ скрывали! Часомъ розмова сходила незначно зô звычайнои и оклепанои на бôльше довѣрочну и сердечну. Михайлина забувала скорше о своѣй постановѣ и зъ задивомъ схоплювала сама себе, коли за далеко зайшла, та вертала зô страхомъ на давне становище.

Интересы розвязували ся помалу, хочь и трудно було розснувати той клубъ нитокъ, такъ довго замотуваныхъ рукою злыхъ и необачныхъ людей. Суселъ юдивъ крадькома вѣрителѣвъ, присылавъ жидôвъ, вôдмавлявъ офіціялістôвъ, намавлявъ своихъ приятелѣвъ зъ суду и сильно працювавъ надъ тымъ, щобы Остапъ втративъ охоту до всего. И справдѣ другій середъ тыхъ переслѣдовань утративъ бы и голову и охоту, а вôнъ вытревавъ. Старый Яцко Полякевичь, вертаючи по довгôмъ спочинку зновъ до дѣяльности, помагавъ дуже добре новому управителеви; єго дивни̂ реєстры и ще дивнѣйша память давали вôдповѣдь на кожде пытанє. Давна адміністрація маєтку була найгôрша въ свѣтѣ. Всѣ крали безлично. Офіціялісты були въ спôлцѣ зъ арендарями, арендарѣ зъ купцями, купцѣ зъ управителемъ, управитель зъ вѣрителями. Отсе велике товариство обманникôвъ и злодѣѣвъ цѣле держало ся за руки. На кождôмъ кроцѣ стрѣчавъ Остапъ крадѣжь, або очевидни̂ слѣды єѣ. Однакъ и такій смутный станъ маєтку придавъ ся єму зъ декотрыхъ причинъ. Вѣрителѣ, що зъ тои або сеи причины тримали посесіи, наданя, контракты смолови̂ и т. п. такъ надужили своихъ правъ, що якъ лишь було погрозити имъ дуже докладнымъ обчисленємъ, то они сейчасъ кôнчили угоду и звычайно якъ найвыгôднѣйше для нового управителя. Коли Суселъ и єго приятелѣ побачили, що Остапови анѣ грозьбою, анѣ просьбою нѣчого не вдѣешь; коли поліційныхъ зачѣпокъ позбувъ ся скоро, а що знавъ высшихъ урядникôвъ и не потребувавъ стояти о ласку низшихъ, то помалу змѣрковано, що треба инакше давати собѣ раду. Суселъ мавъ спершу певный плянъ, щобы выгнати Остапа и самому вернути до Скалы; однакъ вôнъ переконавъ ся, що нѣчого не вдѣє, и тому не лише самъ налякавъ ся о свои рахунки, а ще й другихъ налякавъ.

Темерка и не кликаный прибѣгъ уже самъ годити ся въ имени своѣмъ, иншихъ вѣрителѣвъ и навѣть п. Сусла. Все повѣрили єму въ надѣѣ, що коли не выкпить, то высварить Остапа, а якъ не налякає, то обманить.

Остапъ прочувавъ ти̂ вôдвѣдины и вôдъ кôлькохъ днѣвъ бувъ до нихъ приготованый. Вôнъ завважавъ, якъ богато числено на то, що вôнъ ту вôдъ недавна и мало що знає; тому старавъ ся вôнъ все пôзнати, затямити, зôбрати, уявити собѣ, словомъ вôнъ приготовивъ ся до бою, маючи до помочи Яцка Полякевича.

— Ну, и щожъ буде зъ нами? — спытавъ п. Темерка, входячи та сѣдаючи на канапу.

— А вы якъ думаєте? — спытавъ и собѣжъ Остапъ.

— Га! злішитуємо.

— Нѣ, по що таке пусте говорити. Вы и надѣѣ не майте на ліцитацію. Въ найгôршôмъ выпадку хоронить насъ банкъ.

— Неоплаченый.

— Заспокоєный до найменшого гроша.

— То ще лѣпше. Хиба вы не знаєте, що и зъ банковою сумою можна зліцитувати.

— Можна, певно можна, але мы тымча-

за рахунки, самѝ здавали зъ нихъ справу. Рахункôвъ всѣхъ фондôвъ за лѣта 1890 и 1891 зовсѣмъ на справджувано.

Мѣска пропінація есть вôдъ р. 1885 у зарядѣ самои громады. Въ пôдприимство се вложила громада капіталъ 16445 зр. Тымчасомъ при шконтрѣ касы пропінаціѣ найшла комісія Выдѣлу краевого, що цѣлый засôбъ и инвентарь пропінаціѣ вартъ найбôльше 8.500 зр., а до того на нѣмъ тяжить довгу до 3583 зр. и до касы мѣскои невплачена рата до 5000 зр. Притôмъ справджено, що пропінація не удержуе на складѣ анѣ пива, анѣ засолодженыхъ напоѣвъ, анѣ лѣпшого руму, анѣ сливовицѣ, черезъ що не мае зыску зъ гуртового закупна. Тому, що въ пропінаціи самѝ жиды, то въ шабасъ була она замкнена, а тымъ, що продавали напоѣ у шинку, треба було тогды окремо платити. Декотрѝ книжки пропінаційнѝ писанѝ по жидôвски, тому трудно ихъ сконтролювати. Вкôнци зарядъ пропінаціѣ роздававъ напоѣ и грошѣ въ шабасы и на свята жидôвскѝ, черезъ що рôчно ишло за дармо до 2600 літрôвъ горѣвки, а до 1000 зр. готôвки. Справджено також, що богато функціонарѣвъ громадскихъ зъ малыми вынмками надуживали своеи власти и дефравдували. Зъ тои причины вже пôдчасъ люстраціѣ выдалено чотирехъ функціонарѣвъ, а одного засуспендовано. Вкôнци пересвѣдчила ся комісія, що поліція тернопôльска у всѣхъ своихъ галузяхъ не выдержить и найлекшои критики.

Повысшѝ факты показують наглядно, що урядуюча Рада громадска занедбувала свои обовязки, котрѝ пôсля закона повинна була сповняти. Такій неладъ пôдкопувавъ добробытъ громады. До того — якъ уже сказано — нововыбрана въ роцѣ 1889 рада громадска зовсѣмъ не уконституовала ся, и якъ урядовѝ справозданя вказують, то й надѣѣ нема, щобы середъ даныхъ обставинъ могла она выбрати зверхнôсть громадску, або усунути неправильности, а ввести ладъ и порядокъ и взагалѣ правильно урядувати, тымъ бôльше, що до неи належить богато членôвъ давнѣйшои Рады мѣскои. Зъ тыхъ всѣхъ причинъ постановивъ Є. Ексц. п. Намѣстникъ розвязати и урядуючу дотеперь, а выбрану въ р. 1885 Раду громадску и выбрану въ р. 1889 Раду громадску въ Тернополи — та установивъ для полагоджуваня бѣжучихъ справъ мѣскихъ окремый тымчасовый зарядъ громадскій до часу, поки не настане нова Рада громадска.

Тымчасомъ поручивъ Є. Е. п. Намѣстникъ управу мѣста Тернополя повѣтовому комісареви п. Болеславу Студиньскому.

Холера.

Коли повѣрити приватнымъ вѣстямъ, то холера въ Россіи зближаесь скорымъ ходомъ до нашихъ границь. Ото Schl. Ztg. доносить, що въ варшавскихъ кругахъ лѣкарскихъ розказують, що вже и въ Варшавѣ появляе ся холера, хочь зъ рѣдка, а въ послѣднихъ дняхъ мало тамъ померти чотири особы на азійску холеру. Вѣденьске урядове бюро кореспонденційне не мае о тôмъ ще нѣякои вѣсти. Зъ другои стороны суне ся холера черезъ Украину, де вже досыть остро выступае въ Харковѣ и полтавской ґуберніи. Въ Харковѣ померло въ послѣднихъ дняхъ пятнацятеро людей.

Що дѣе ся въ глубокôй Россіи, надъ Волгою, трудно описати. Тамъ люде всюды бунтують ся, або розбѣгають ся на всѣ стороны. Въ Ташкентѣ настали въ наслѣдокъ великого страху передъ холерою такѝ бунты, що ажь войско мусѣло тамъ вчера спокôй робити и стрѣляти до людей. Кôлькохъ людей убито на мѣсци а многихъ покалѣчено. Служба на корабляхъ на Волзѣ не хоче дальше служити и розбѣгае ся; робôтники многихъ товариствъ пароходнои плавбы по Волзѣ утѣкають цѣлыми сотками. На оденъ корабель на Волзѣ, призначеный тамъ до службы санітарнои, напала була оногды товпа селянъ и ажь войско мусѣло его оборонити.

Въ Петербурзѣ розпустивъ хтось поголоску, що всѣ ковбасы, якѝ тамъ продають ся, суть затроенѝ, въ наслѣдокъ чого наставъ тамъ великій переполохъ. А що тамъ ковбасниками суть майже самѝ Нѣмцѣ, то настало таке розъярене на нихъ, що ажь побоюють ся въ мѣстѣ якихсь розрухôвъ.

Вѣсть, будьто бы холера проявила ся вже въ Румуніи, есть неправдива. Правительство румуньске завело всякѝ мѣры осторожности. Порты въ Кистенджи и Манґаліи суть замкненѝ для россійскихъ кораблѣвъ изъ Чорного и Азовского моря, а въ Унгенѣ на россійскôй границы заведено осьмидневу карантану.

Переглядъ політичный.

Пôсля Politik постановили деякѝ ческѝ послы зъ ґрупы кн. Віндішґреца, зложити свои мандаты до сойму. Єсть то та ґрупа, котра въ клюбѣ бôльшои посѣлости голосувала противъ вôдроченя акціѣ угодовои: належать до неи мѣжь иншими кн. Віндішґрецъ, ґр. Бікоа и ґр. Болькенштайнъ.

Изъ Сибіна (Германштадту) доносять, що въ наслѣдокъ якихсь непокоѣвъ середъ семиградскихъ Румунôвъ, мае бути въ однôй части Семиграду заведеный военный станъ облоги. Загальнѝ зборы румуньского товариства для культуры и літературы, скликанѝ до Быстрыцѣ, розвязало правительство.

Царь затвердивъ новый законъ для мѣстъ, выготовленый ще пок. мін. Толстымъ, котрымъ зносить ся всяку дотеперѣшну свободу и самоуправу мѣстъ. Бурмістрôвъ и членôвъ рады бôльшихъ мѣстъ буде вôдъ теперь затверджувати міністерство, а меншихъ мѣстъ ґубернаторы. Такъ вернуть россійскѝ мѣста знову до часôвъ царя Николая.

Воевода чорногорскій Машо Вбрица выславъ письмо до кн. Чорногорского, въ котрôмъ гôрко жалуе ся на поступоване, якого дôзнавъ въ вôтчинѣ, и докоряе князеви, котрому черезъ довшій часъ вѣрно служивъ, за его невдячнôсть и несправедливôсть. Вкôнци вказуе Вбрица на щире приняте, якого дôзнавъ въ Австро-Угорщинѣ, и каже, що буде старати ся своѣй новой вôтчинѣ, Боснѣ, стати ся рôвно пожиточнымъ горожаниномъ якъ бувъ для Чорногоры. Письмо се зробило въ княжôй палатѣ велике вражѣне.

Новинки.

Львôвъ дня 30 Липня

— **Проґрама третого концерту** „Львôвского Бояна“, що вôдбуде ся въ Сяноцѣ въ недѣлю 31 липня въ сали мѣскôй: 1. Вахнянинъ: „Наша жизнь“, хоръ. 2. а) Chopin: „Polonaise Gis-moll“ и б) Rubinstein: „Au bord d'une soire“ фортепянъ, п. А. Кулачковскій. 3. а) Енґельсберґъ: „Rzeczka rodzinnych stron“ и б) Пічекъ: „Kde dêva ma?“ — хоръ. 4. Федьковичь: „Празникъ“, выголосить п. О. Колесса. 5. а) Мендельзонъ: „Adagio“ въ Concert-у и б) Венявскій: „Kujawjak“, скрипка, п. Штіреръ. 6. Лисенько: „Иванъ Гусъ“, хоръ въ фортеп. 7. а) Лисенько: „Менѣ однаково“ и б) Невядомскій: „Między nami nic nie było“, сольо, п. Шимапьскій. 8. Нижанкôвскій: „Національнѝ имны славяньскѝ“, хоръ въ супроводѣ фортепяна на чотири руки. Вступъ вôдъ особы 1 зр. — Початокъ о $7^1/_2$ вечеромъ.

— **Комітетъ выставы будôвлянои** оповѣщуе, що въ причины отвореня выставы дня 29 серпня розпочали ся роботы инсталяційнѝ на площи выставы и що тому бюро комітету, находяче ся доси въ ринку пôдъ ч. 30, перенесене буде дня 28 липня до будынку школы політехнічнои. Бюро буде отворене вôдъ годины 9-ои до 12-ои передъ полуднемъ и вôдъ 3-ои до 7-ои пополудни. Зара-

---

сомъ нашѝ рахунки и вашѝ грошѣ складаемо въ „приказѣ.“

— Въ приказѣ! То вже такій проектъ! — крикнувъ Темерка. — Въ приказѣ! що то, я малолѣтный чи що? А менѣ по що приказъ? Я не хочу приказу.

— То чому грозите намъ ліцитаціею?

— Бо не платите.

— Заплатимо, лише не тôлько, кôлько вы жадаете. Вы хочете бôльше, нѣжь вамъ справдѣ належить ся.

— Чи я обманникъ якій, чи що? Що вы кажете? Якъ то? чогожь я жадаю?

— Процентôвъ вôдъ проценту напередъ.

— Такъ належить ся. Було менѣ правильно платити проценты.

— Вы ихъ дôстали.

— Я?

— А вы! Атже суть контракты на смолу, а отсе рахунки зъ выробу еѣ.

— Я зô смолы не взявъ и однорôчного проценту; покажу вамъ свои рахунки. Въ Кременчузѣ зле платили, выдатокъ смолы бувъ малый, людей наймавъ я дорого, а шурки менѣ попалено. Я вамъ покажу чорне на бѣлôмъ.

— И я вамъ покажу також, що вы взяли навѣть бôльше проценту, якъ належало ся. Отже щезнуть и они, выдуманѝ проценты вôдъ процентôвъ.

— Вы маете мене за обманника! Я бачу. Щожь вы собѣ думаете? Вы мене ображаете!

— Я думаю, що на образу вы заслужили собѣ. Ну, а теперь зъ иншои бочки зачнемъ. Зачинаймо згоду. Я не злякаюсь. Хочете кôнчити, то кôнчѣть, а хочете стрѣляти ся, то срѣляйте ся; а нѣ, то бувайте здоровѝ и за дверѣ!

Тамерка призвычаеный до того, що его лякались, якъ огню, бо навѣть князѣ задля его грошей не обходили ся зъ нимъ такъ нечемно, остовпѣвъ, вытрѣщивъ очи и довгій окликъ: ааа! выдобувъ ся зъ его стисненого горла. Вôнъ хотѣвъ сварити ся и по своему бити кулакомъ въ стôлъ, але острый выразъ Остапового лиця и здоровѝ его руки вôдбирали Темерцѣ охоту до бучѣ. Отже вôнъ злагôднѣвъ, якъ ягня, усѣвъ, зôтхнувъ и сказавъ тихше:

— Ну, ту нема що жартувати. Отъ кôнчѣмъ згôдно и буде найлѣпше. Я поважавъ и поважаю ґрафа и люблю того ангела нашого, паню ґрафиню.

Остапъ усмѣхнувъ ся. — Чомужь вы впередъ не поважали ихъ такъ? — спытавъ.

— Все, все, Богъ свѣдкомъ. Для нихъ то зроблю, що нехай и страчу, я готовъ погодити ся. Нехай люде знають, що и я маю серце и що я не такій, якъ мене люде обчорнили. А вы готовѝ?

— Я готовъ — сказавъ Остапъ — зробимо рахунокъ за смолу, вôдтягнемо доставлене вамъ жито и пшеницю, а проче заплачу.

— Жито и пшеницю? — спытавъ Темерка, немало здивованый, що и то выкрылось.

— А такъ, пане.

— Коли такъ — сказавъ тихше вѣритель — то вôдтягнемо, почислимо ся.

Коли прийшло до обчисленя, котре приготовивъ уже Поляксвичь, Темерка зачавъ знову пôдскакувати, навѣть кидати ся, сварити ся. Та якъ побачивъ, що Остапъ смѣе ся та здвигае плечима, то давъ спокôй. Довго ще правивъ вôнъ, якъ дуже поважае ґрафа и ґрафиню, вкôнци пôдписавъ згоду и такъ закôнчено справу.

— А теперь повѣмъ вамъ, пане, — сказавъ Темерка зôтхаючи, що позбувъ ся всего — безъ пôдхлѣбства: ѣй Богу, такого чоловѣка, якъ вы, я ще не видѣвъ. Такъ за хвилю розпôзнати ся въ интересахъ, такъ собѣ все затямити; несамовита голова, несамовита, пане. Якъ бы я мавъ добра и такѝ справы, то заплативъ бы вамъ, що воля, кобы лишь вы ними заняли ся.

Остапъ усмѣхнувъ ся милосердно.

— А теперь, пане, — сказавъ Темерка — то ще не конець. Я маю кôлька чужихъ справъ; досыть надъ своими напотивъ ся я, то кôнчѣмъ прочѝ якъ можна.

— Якъ справедливо повинно бути — додавъ Остапъ.

Сейчасъ взяли ся до обчисленя. Чужѝ

вомъ новѣдомлює комітетъ интересованыхъ, що новоуставленый парканъ, вôдмежуючій площу выставы вôдъ улицѣ Льва Сапѣги и улицѣ Технічнои, призначеный на умѣщуванє анонсôвъ мальованыхъ и налѣплюванє афішôвъ. Дотычнѝ замовленя приймає и выконує п. Иванъ Бромильскій, складъ паперу и приборôвъ рысунковыхъ у Львовѣ ул. Кароля Людвика ч. 11.

— **Дôмъ для робôтниковъ.** Властителѣ львôвскои фабрики выробôвъ столярскихъ братя Вчеляки, зъ роду Чехи, выставили у Львовѣ при ул. Лычакôвскôй ч. 100 каменицю за 19.000 зр. на 17 помешканъ для робôтниковъ. Помешканя тѝ, въ котрыхъ 10 призначеныхъ для робôтниковъ жонатыхъ, складають ся зъ великои комнаты мешкальнои, кухнѣ, комôрки, пивницѣ и пода, уладженѝ пôсля всѣлякихъ вымогъ гіґієны Крôмъ того 7 комнатъ призначено для робôтниковъ нежонатыхъ. Цѣну за помешканя для жонатыхъ назначено по 5.50 до 6.50 зр., а для нежонатыхъ по 4 зр. Крôмъ того єсть ще въ каменици льокаль на склепикъ, котрый пôсля бажанъ пп. Вчеляковъ повиненъ бы стояти пôдъ зарядомъ самыхъ робôтниковъ. Посвященє сего будынку вôдбуло ся дня 28 с. м. Коли той будынокъ покаже ся практичный, то пп. Вчеляки возьмуть ся до будовы дальшихъ камениць для робôтниковъ.

— **Старинный памятникъ.** При закладаню нового каналу при ул. Охоронокъ у Львовѣ выдобули оногды зъ глубины одного метра спорый кусень якоись старинной арматы бôльшого калібру, на котрôмъ єсть голова Турка въ турбанѣ а пôдъ нею пôдпись нѣмецкій: Hans.... N. bin ich genannt. Mit.... fern.... bi.... Припускають, що єсть то давна мѣска пушка, котру розбили Шведы, коли въ 1704 р. заняли Львôвъ. Памятникъ сей зложено въ мѣскôмъ музею въ ратуши.

— **Огонь.** Дня 23 с. м. по полудни выбухъ огонь въ Сколошовицяхъ коло Радимна и спаливъ дôмъ, шпихлѣрь, шопу и стайню, власность Миколы Мазяра. Огонь загасила огнева сторожа зъ Радимна.

— **Повени.** Зъ Маріямполя доносять, що по послѣднихъ дощахъ прибувъ також Днѣстеръ и заливъ цѣлу долину коло сего мѣста та наробивъ богато шкоды — Зъ Черновецъ доносять, що вода въ Черемоши такъ сильно прибула, що зôрвала мосты межи Выжницею а Кутами и Выжницею а Путиловомъ. Зарѣнокъ въ Выжници и вся околиця стоить пôдъ водою. Зъ декотрыхъ домôвъ мусѣли люде повыносити ся. Вода несе тысячѣ пнѣвъ и порозбиванѝ сплавы.

— **Нещасливѝ пригоды.** Кондукторъ, Маріянъ Сѣрачиньскій, ѣхавъ оногды поѣздомъ зъ Кракова до Перемышля. Межи Бушковицями а Журавицею переходивъ вôнъ зъ клясы до клясы по плятформѣ и упавъ зъ неи до рова такъ нещасливо, що на мѣсци забивъ ся. Здержано поѣздъ и неживого завезено до Перемышля. Покôйникъ бувъ родомъ зъ Кракова, лишивъ жѣнку и четверо дѣтей. — Сими днями лучили ся такѝ два выпадки на зелѣзницяхъ въ захôднôй части нашои монархіѣ. Въ Стиріи ѣхали зелѣзницею якісь паньство зъ малою доночкою. Пôдчасъ коли поѣздъ бувъ въ руху, ходивъ кондукторъ вôдъ ваґона до ваґона и зайшовъ також до того ваґона, въ котрôмъ ѣхали власне тѝ паньство. Якъ разъ въ хвили, коли вôнъ отвиравъ дверѣ, прискочила до нихъ дѣвчинка. Вôнъ єѣ не видѣвъ и отворивъ дверѣ, а дѣвчинка выпала зъ воза. Кондукторъ мавъ на стôлько притомности, що схопивъ ще єѣ одною рукою, але не мôгъ єѣ удержати, бо самъ мало не поваливъ ся зъ воза, и пустивъ єѣ. Дитина упала, але такъ щасливо, що лишь незначно потовкла ся и розбила собѣ губы. — На двôрци въ Лівінґъ стала ся знову дня 24 с. м. така пригода. Тамъ приѣхавъ бувъ 74-лѣтный Матѣй Фіґура зъ Ґедінґъ на Моравѣ, що привѣзъ бувъ свого 14-лѣтного сына на науку до фризієра. Вертаючи назадъ домôвъ, зайшовъ черезъ похибку не до того поѣзду, котрымъ мавъ вертати, але до другого, котрый ѣхавъ въ противну сторону. Старый Фіґура не надумаючись довго выскочивъ зъ ваґона и то якъ разъ въ противну сторону. Нещасливый перевернувъ ся кôлька разôвъ и бувъ бы дôставъ ся пôдъ колеса, якъ бы єго якіись сторожь не бувъ завчасу вôдтягнувъ. Заразъ застановлено поѣздъ и старого занесено до канцеляріѣ на стаціи, а тамъ показало ся, що вôнъ розваливъ собѣ голову и звихнувъ ключицю. Мимо такого покалѣченя не хотѣвъ вôнъ ити до шпиталю, лишь казавъ вôдвезти ся домôвъ.

— **Утопивъ ся въ Прутѣ** коло Коломыѣ жидъ Шльома Бернгавтъ, чоловѣкъ лѣтъ 40 и батько 4 дѣтей. Бернгавтъ чоловѣкъ богатый, котрого маєтокъ числять на 20.000 зр., хотѣвъ оминути рогачку, абы не заплатити 12 кр. мытового, и пустивъ ся въ брôдъ, а що рѣка була прибула, то вода вхопила вôзъ и конѣ та стала ихъ нести. Бернгавтъ и оденъ кôнь утопивъ ся, а вôзникъ якійсь Нѣмець кольоністъ выратувавъ ся и выдобувъ ще другого коня зъ воды. Вода занесла Шльому ажь пôдъ Корничь, де єго знайдено вже неживого а при нѣмъ и 1.100 зр.

— **Де найбôльше женять ся!** На потѣху нашихъ красавиць можна сказати, що таки у насъ, въ нашôй голоднôй Галичинѣ найбôльше женять ся. Хочь бѣда, то гопъ! Теперь люде все обчисляють. Отже статистики нарахували, що въ Галичинѣ стануло пôдъ вѣнець минувшого пôвроку 22.677 супругôвъ. Чешки идуть вже по насъ. Они дôстали за той часъ 21.929 подругôвъ, въ долѣшнôй Австріи було 9.249 супружествъ, а у Форальбергѣ лише 319. Въ цѣлôй Австріи побралось за той пôврôкъ 84.842 супружествъ. Мы бодай въ тôмъ передуємо.

— **Самоубійство.** Вже третє зъ черги самоубійство въ послѣднихъ дняхъ лучило ся у Львовѣ. На стрѣльници мѣскôй вчера рано вôдобравъ собѣ житє выстрѣломъ зъ револьверу молодый, стрôйно убраный мужчина, котрый пôсля картки найденои при нѣмъ мав называти ся Іосифъ Стефаньскій. Вôнъ мав бути помôчникомъ торговельнымъ зъ Кракова. Бувъ вôнъ росту середного, сильно збудованый, чорнявый. Лѣтъ мавъ 28. Тѣло єго завезено до шпиталю.

справы пôшли дуже гладко. Ажь коли зачали говорити про Сусла, котрый жадавъ и залеглои платнѣ и ще дечого, тогды Остапъ дуже докладно зачавъ обчислювати ся. Хочь Темерка и хотѣвъ ратувати давного свого знакомого и приятеля, та не змôгъ. Суселъ жадавъ 50.000, а тымчасомъ не то що єму нѣчо не належалось, а вôнъ не вытолкувавъ ся зъ неодного рахунку. Тому Остапъ сказавъ:

— Доки не здасть рахунку зъ всего, доты на всякѝ фонды наложеный секвестръ и вôдповѣдають єго движимости.

Не було способу. По однôй и другôй нарадѣ Темерка приѣхавъ въ посольствѣ вôдъ Сусла, що той зрѣкає ся всякои претенсіѣ и просить о поквитованє.

Остапъ давъ ся намовити и скôнчивъ уже тую справу.

Однакъ се була лекша частина працѣ. Бо хто зчислить всѣ немилѝ стрѣчи єго зъ ворогами Альфреда, що зо всѣхъ сторôнъ окружали єго, почавши вôдъ селянъ, а скôнчивши на сусѣдахъ и урядникахъ? Треба було єго оправдувати, єднати єму серця, лагодити уразы. Ту Остапъ давъ може найлѣпшій доказъ приязни, бо взявъ ся до рѣчи майже неможливои. Своякы и приятелѣ убитого, котрыхъ свѣжій жаль кипѣвъ еще ненавистію, юдили противъ него всѣхъ. О згодѣ ворогôвъ не можна було и думати; треба було гасити завзятôсть, неохоту, а Остапъ хочь у части зачавъ се велике и трудне дѣло.

(Дальше буде).

Всячина.

— **Корсиканьскій розбишака.** Въ Бастія на Корсицѣ вôдбувъ ся процесъ славного розбôйника Антона Бонелі, званого звычайно Беллякошія. Історія єго житя цѣкава такъ, якъ нашого Добуша. Розбôйникомъ ставъ вôнъ задля справъ родинныхъ. Ще въ р. 1848 мала выйти сестра Антона Бонелі за якогось Педерове, а що той Педерове мавъ ити до войска, то меръ (вôйтъ) Маркаджі не позволивъ єму женити ся. Тогды Антôнъ Бонелі застрѣливъ єго, а самъ утѣкъ въ горы и зачавъ скитати ся. Алежь бо и вôнъ самъ хотѣвъ оженити ся зъ одною дѣвчиною Иванною Черaті, донькою заможного селянина, котру страстно любивъ; а ту не було способу, якъ приступити до єѣ батька. Отже 3 падолиста 1848 р. прийшовъ Антôнъ Белляхошія зъ трема товаришами и завôзвавъ батька Черaті, щобы выдавъ за него доньку, а нѣ, то выкраде єѣ. За дѣвчиною обставъ братъ и хопивъ за збрую. Розбôйники утекли, але удалось имъ взяти въ неволю батька дѣвчины, яко закладника. Держали они єго якійсь часъ у себе, та даремно; родина Чератіхъ анѣ не думала выдати доньки за розбишаку. Тогды Белляхошія оголосивъ, що безъ пощады убє кождого жениха, що схоче забрати єму єго дѣвчину. Два роки не старавъ ся нѣхто о ню, ажь въ р. 1852 Иванъ Марканґелі, не зважаючи на грозьбу розбôйника, посватавъ Иванну. Та не довго прийшлось єму жити въ жѣнкою. Въ чотири мѣсяцѣ по вѣнчаню косивъ вôнъ разъ луку. Де не взявъ ся розбôйникъ и убивъ єго двома кулями на мѣсци. Убивши суперника, самъ давай знову женихати ся до гарнои вдовы. Минуло два роки. До Антона Белякошія приставъ єго братъ Иванъ и они зробились панами всѣхъ доохрестныхъ гôръ. Ажь ось и знову лучивъ ся драматъ любовный. Розбôйники мали чудово гарну сестру Изабелю. Зъ нею мавъ уже женити ся Домінікъ Муніцоні и родина пристала на того зятя. Ажь ось вôнъ и покинувъ дѣвчину и не бажавъ зъ нею анѣ бачити ся. Тогды розбôйники засудили єго на смерть. И справдѣ въ р. 1853 несподѣвано зъ за угла дому стрѣливъ Белякошія до Доміника, однакъ не поцѣливъ єго, а убивъ двохъ єго сусѣдôвъ, що зъ нимъ проходжувались. Вже за давнѣйшѝ вчинки Антона, засудивъ єго судъ заочно на досмертну вязницю, а теперь уже засуджено єго на смерть, розумѣє ся, також заочно, бо не мали єго въ рукахъ. Зъ тои поры зачавъ Антôнъ Белякошія крыти ся въ горахъ и стрѣлявъ лише на жандармôвъ, що єго переслѣдували. Въ рôжныхъ стрѣчахъ убивъ вôнъ кôлькохъ зъ нихъ, а що єго нѣколи не могли жандармы анѣ иншѝ люде спôймати, то все засуджувано єго на кару смерти. Ще въ р. 1880 убивъ вôнъ одного жандарма. За той часъ однакъ вôнъ оженивъ ся зъ гарною, чорноокою дѣвчиною и дѣточки у него взялись. Самъ уже постарѣвъ ся и втративъ охоту жити якъ звѣръ по неприступныхъ горахъ. Отже сего мѣсяця прикликавъ вôнъ у свою пущу жандарма-капітана и адвоката на раду, якъ бы єму вернути мѣжь людей. Нарадивши ся зголосивъ ся самъ до суду. Дня 25 с. м. приѣхавъ вôнъ середъ величезнои товпы народа до мѣста. И дивнымъ дивомъ нѣхто не бувъ на него гнѣвный; всѣ обходились зъ нимъ, якъ зъ якимъ патріярхомъ. Вôнъ має уже майже 70 лѣтъ и бороду довгу та бѣлу, якъ молоко. Зъ нимъ ѣхала гарна чорноока жѣнка. Въ судѣ при розправѣ бувъ вôнъ певный себе, бо всѣ зловчинки єго були вже задавненѝ, отже й безпредметовѝ. И справдѣ судъ присяжныхъ увôльнивъ єго одноголосно вôдъ вины и кары и всѣмъ слухачамъ, що були въ сали судовôй, увôльненє се дуже подобало ся. Чи не цѣкава історія? Такъ здає ся, якъ бы се не дѣяло ся теперь, а десь тому зô сто або двѣста лѣтъ.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 30 липня. Вѣсть о уступленю нѣмецкого амбасадора, кн. Райса, заперечують пôвурядово.

Новгородъ 30 липня. Въ мѣстѣ спокôй а народъ не противить ся переношеню занедужавшихъ на холеру до шпиталѣвъ.

Константинополь 30 липня. Въ наслѣдокъ появленя ся холеры въ Плятонѣ коло Трапезунту заведено десятьдневну карантану вôдъ россійскои границѣ ажь до Орду.

Цѣна збôжа и другихъ продуктôвъ.

28 липня	Львôвъ	Тернопôль	Пôдволочиска	Ярославъ
Пшеница	8·25—8·60	10·25 10·80	10·15 10·75	10·—10·75
Жито	7.50—7·75	8·90 9·20	8·80 9·25	8.25 8·50
Ячмѣнь	6·——6·25	6·——7·25	6·——7·05	6·——7·40
Овесъ	6·60—7·20	6·50—7·15	6·25—7·—	6·70—7·—
Горохъ	6·50 8·50	6·— 7·—	6·— 11·—	6·80 10·—
Выка	—·——·—	—·——·—	—·——·—	6·— 6·20
Рѣпакъ	9.50 10·—	11·—12·50	10·90 12·40	11·—11·75
Хмель	55·—60·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Конюшина чер.	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Конюшина бѣла	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Оковита	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—

Одвѣчальный редакторъ: Адамъ Кравецкій

ИНСЕРАТЫ.

Инсераты („оповѣщеня приватнѝ“) якъ для „Народнои Часописи“ такъ также для „Ґазеты Львôвскои“ принимає лишь „Бюро Дневникôвъ“ Людвика Пльона, при улици Кароля Людвика ч. 9, де также знаходить ся Експедиція мѣсцева тыхъ ґазетъ.

Експедиція мѣсцева

НАРОДНОИ ЧАСОПИСИ

зъ днемъ 1 (13) сѣчня 1892 перенесена до

„БЮРА ДНЕВНИКÔВЪ“ ЛЮДВИКА ПЛЬОНА,

улиця Кароля Людвика, ч. 9.

„Бюро Дневникôвъ“ буде приймати, выключно, вôдъ Нового року предплату мѣсцеву.

Инсераты („оповѣщеня приватнѝ“) якъ для „Народнои Часописи“ такъ также для „Ґазеты Львôвскои“ вôдъ теперь буде принимати лишь горѣ назване „Бюро Дневникôвъ“ Людвика Пльона.

Найчистѣйшій спірітусъ,

найлѣпшѝ

румы, горѣлки, розолісы, лікеры и пр.

въ Цѣс. кор. привілійованôй

Рафінеріи спірітусу, фабрицѣ руму, лікерôвъ и оцту

Юлюша Міколяша

у Львовѣ. 72

Штучнѝ 80

зубы и щоки

пôсля найновѣйшого систему американьского въ каучуку, золотѣ и целюльоідѣ, якъ также всякѝ направы зубôвъ и то дешево, навѣть на раты спорудждає ателіє дентистично технічне

Б. БЕРІ ЕРА

у Львовѣ ул. Кароля Людвика ч. 5.

дôмъ Всп. п. Штроменґера.

Австрійско-угорска

FINANZ-RUNDSCHAU

Признанє, якого доси зазнавало наше письмо, дало намъ товчокъ, **побôльшити** его обємъ а то такъ що до **формату** якъ и що до **змѣсту** нашои часописи. Въ рамкахъ дотеперѣшныхъ буде ся обговорювати, такъ якъ и доси, всѣ **фінансовѝ и господарскѝ обявы обширно и предметово.** Всежъ при тôмъ можемо числити, що въ новôй своѣй формѣ нашъ збôльшеный дневникъ знайде вôдкликъ голоснѣйшій. Попри жертвы, якѝ на насъ накладає побôльшене обему, **высокôсть предплаты** зôстає **незмѣнена**, така якъ доси, бо мы намагаємо знайти бôльше розповсюдненє.

Число пробне даромъ.

Рôчна предплата за 52 богатѝ змѣстомъ числа 1 зр.

Адміністрація: Wien, I. Wollnerstrasse 11

MІНЦЕРА Карпатскѝ косы зъ маркою **„КОСАРЬ“**

зъ анґлійскои срѣбристои стали. (Silver-Steel.)

Симикосами надзвычайно *легко косити. Они подвôйно загартованѝ, рѣжуть остро, остають ся довго острыми, легкѝ до кошеня и такѝ гибкѝ,* якъ найлучша, на весь свѣтъ славна дамасценска сталь. Они перетинають желѣзну бляху, не выщербуючи ся и лишь дуже мало зѣдають ся. Одно клепанє выстарчує на колька днѣвъ. А выостривши разъ таку косу, косити можна нею *100 до 120 крокôвъ* и найгустѣйшого збôжа и найтвердшои гôрскои травы, чимъ ощадить ся не лишь робочій часъ, но и плата за кошене, и то о *чотири, пять або шѣсть разъ* въ порôвнаню зъ звичайными косами, якѝ продають ся торговцями.

Кождому, кто купить у насъ косы, заручаємъ, що кожда коса буде зовсѣмъ така, якъ тутъ описано.

Нашѝ косы суть такѝ заширокѝ, якѝ потрѣбнѝ въ нашôмъ краю и такѝ задовгѝ, якихъ хто потребує, и то по такôй цѣнѣ.

Довгота цѣлои косы	60	65	70	75	80	85	90	95	100	105	110	114	стм.
Цѣна 1 косы	1.—	1.05	1 10	1 20	1.30	1.40	1.50	1.60	1.70	1.85	2.—	2.20	зр.
На 5 клґр. иде	*14*	*13*	*11*	*10*	*9*	*8*	*7*	*7*	*6*	*5*	*5*	*5*	косъ

Оденъ карпатскій брусокъ до остреня косъ 1/8 клґр. ваги, коштує 15 кр.

Косы высылають ся тотчасъ по замовленю *почтою,* но лишь за *готовѝ грошѣ* або за *послѣплату. Почтовый перевôзъ* коштує 30 кр. за пакунки до 5 кільоґрам. *При замовленю найменше 10 косъ половину платы за перевôзъ мы беремо на себе.*

При замовленю косъ для колькохъ господарѣвъ мы на кожду косу прилѣплюємо цедулку зъ именемъ того, кому коса принадлежить.

Особливо треба стерегти ся шахраѣвъ !!! бо лишь тѝ косы суть *правдивѝ* карпатскѝ косы, на котрыхъ 1) прилѣплена *зелена* цедулька зъ законною маркою **„Косарь“** (по анґлійски **„Mower“**), и то зовсѣмъ така, якъ напечатано на сѣмъ письмѣ наверху, — и на котрыхъ *на листвѣ косы выбита* наша фірма **„Münzer & Co.“** и 2) котрѝ купують ся *прямо, лишь у насъ,* бо у инщихъ торговцѣвъ сихъ косъ совсѣмъ нема.

Мінцеръ и Спôлка (давн. Л. Мінцеръ) въ м. Дрогобичи

(ВЪ ГАЛИЧИНѢ)

одинокій фабричный складъ косъ зъ маркою „Косарь“ для всеи Австро-Угорщины, Нѣмеччины, Россіѣ и для всего Всходу.
71

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера